

Uriadne paa Naxos.

Et Duodrama af Brandes,

sadt i Musik

og

indrettet for Klaveret

af

Georg Benda.

Ribbenhøvn,

trykt og forlagt af E. Sønnebjen.

Kongl. privil. Høfetsstrykker.

Personerne.

Ariadne.

Theseus.

En Dreade (eller Bierg-Endinde.)

Nogle Graabere.

Scenen er paa Det Narsk.

Ariadne paa Naxos.

OUVERTURE

Un poco Grave.

The musical score is presented in five systems, each with a piano (p) part on the left and a violin part on the right. The key signature is two flats (B-flat and E-flat), and the time signature is common time (C). The score includes various musical notations such as notes, rests, slurs, and dynamic markings like *p*, *f*, and *pp*. There are also some decorative flourishes and a double bar line with repeat dots in the middle of the fifth system.

Ariadne paa Naxos.

(Ariadne sover paa det øverste af en Klippe.)

Theseus kommer ned fra en lige over for staaende Klippe.

Theseus. Endnu eensom vil
jeg see hende; for sidste Gang!

Saa sødt sover du, Ariadne?
og veed intet af, at dette er din
sidste søde Svøm.

Du troer dig endnu
i mine Arme! —

Frykter mig endnu
til dit Bryllup! —

Gode, vrientige,
kærlige Creatur!

Og jeg vover det?

Lad jeg holde
ved den Tanke?

Jeg vover at
forlade dig?

Var det Styregubinde!
min Velgtorrende, min
Eftersige, min beste Dødt!

Allegro.

Ja Forræder! Hvæde nogenfinde Helvede et saa afføeligt Uhyre?

Hun rev mig ud fra Minos's Havn — Reddede mig af Labyrinthen — Gav mig Minotaurus i Hænde — Forlod Forældre, Venner, Fædreland —

Andante Moderato.

Sør at selæ mig i en Ørten! Og jeg skulde forlade hende? Forlade Ariadne?

Allegro.

Giv hende til Præis for den stærkeste Fortrollelse, for Danaer, for Skovens glubende Dyr? Nei Thesens! Nei Aletentenser, saavidt aarer eders Guesjombed ikke!

Andante quasi Allegretto.

Jeg har befriet mit Fædreland fra den klægtige Skat: en Doraers Pligter har jeg opfyldt! Ogsaa Stærkighed har sine Pligter! disse ere mig ikke mindre heilige.

First system of musical notation, consisting of two staves (treble and bass clef) with various notes, rests, and dynamic markings.

Second system of musical notation, consisting of two staves. Includes dynamic markings *pp* and *cresc.* and the text "Hendes Drist haver sig —".

Andante quasi Allegretto.

Third system of musical notation, consisting of two staves. Includes the text "Hun jutter!" and "(Man mærker, at Ariadne foruroliges af en straffende Dæm.)".

Fourth system of musical notation, consisting of two staves. Includes the text "Ariadne. (jovende.)" and "Thesus! At, Thesus!".

Allegro.

Fifth system of musical notation, consisting of two staves. Includes the text "Thesus. Hun kalder paa mig endog i Dromm." and "Ariadne. Hielp! Frels, frels din Ariadne!".

Theseus. Din Ariadne?
Ariadne. Forlade? Forlade mig?

Theseus. Forlade? Hvilken Gud anbeder dig din Skibene, Ulykkelige!
Ariadne. Han siger? — Dødder! Af!

Theseus. Ariadne!
(Han vil omfavne hende, men farer tilbage.)

Hvilken Magt, hvilken uimodstaelig Troldoms Kraft trækker mig tilbage?
Allegretto.
Vil Skibene det saaledes?
(Her høres en Lyd af Krigs-Instrumenter.)

Man forkynder Afreisen!
Allegro.
Skibene ere seilklare! Guder!
Almægtige Guder! Hvad Beslutning skal jeg tage?

Tempo Primo.

Endnu eengang.

Allegro.

Grufsomme! Hvilkens
 ond Engel førte eder
 til Naros?

(Instrumenterne høres igjen.) *f*

Andante.

Hvilken Kurie opdaæde
 eder vort Opholds-Sted?

Denne af Havets Uhy-
 rer belejede Klippe,
 denne af Løver beboede
 Ekso var et Elysium
 for vor Kærlighed.

Allegro.

Al Modstand er for-
 gæves! Man vil med
 Maat rive mig af hendes
 Arme!

Ha Skændsel! The-
 seus! Athenens Ud-
 ling og Væ, sit Fæ-
 drenlands Befrier,
 Minotaurus's Over-
 vinder sukker ved en
 Kvinde's Fodder!

Vort Medvæk!
 Kærligh.d bort!

Taa Med til dig, for-
 fælede unge Mand!

Sanderly de vans-
 kende Kænter!

Bliu atter Theseus!

Jeg følger eder, I
 Gratere! Jeg salcer
 Wrens Kost, den ussie-
 lige Eliebnes Kald;
 jeg ofrer eder min Roe,
 mit Liv!

Andante quasi Allegretto.

(Han seer fuld af Bølelse paa Ariadne.)

Forband mig ikke,
 Elshardige! For-
 band mig ikke! Jeg
 maae! Jeg maae.

Kuelse, Angest, Sam-
 vittigheds Nag ere dis-
 ne Hovnere; de vil fol-
 ge mig overalt!

Allegretto.

Jeg føler det! Denne
i mit inderste Hjerte
flammende Lue er det
forgieves at ville under-
trykke; den er und-
støttelig!

Al! Endnu eengang!

(Man hører paa nye Lyden af Instrumenterne.)

Allegro.

Guder! De komne
selv! Jeg ser dem,
de Ubøvelige!

De vinke!
De true!

Ha! Lums et Diebst,
saa opafres Ariadne for
deres Grumhed!

Ariadne? Min Ariadne?

Adagio. *Allegro Assai.*

Nei! Nei! Jeg
maae lise for at
redde hendes Liv.

Guder! Jordarmes
eder! Sender hæv
de en Døstier!

Allegro.

Han bevæger sig
Dort, inden hun vaag-
ner! Hendes Graad
maaete maatte høre
mig! Deres herfra du
Uffens Son!

Tilbage, I Grafe-
re! Tilbage! Hendes
Liv vare eder hæl-
ligt! Hun reddede
mig; Guderne bestem-
me hendes Skiebne!
Jeg følger eder.

(Nogle Grafer seer paa den lige over for staaende Klippe, han tilser dem hastig i Møde.)

Andante Moderato.

Ariadne! Ariadne!

(I det han er paa Høiden af den anden Skippe, kaster han endnu et veemodigt og sømmeligt Blik paa Ariadne.)

(Han gaar bort med Graaberne.)

Andante.

Ariadne. Thefeus!
Kaldte du ikke, min
Thefeus? Navnet du
ikke mit Navn?

Nei! Det var en
Drøm! Den deilige
Morgenstund har re-
vet ham fra mig.

Andantino quasi Allegretto.

Hil være dig, herlige
Morgenrøde!

Endnu saae jeg dig
aldri saae klar, saae
funklende!

Ariadne paa Naxos.

Allegro Moderato e Massimo.

Just staer Solen
op; saa pragtig!

p *esce.*

Allegretto.

A tre dage, disse tre
lykkelige Dage paa Na-
ros har den overrasket
mig i dine Arme, min
Jesus! Kun i Dag
har du frelst mig den!

Den ved du ikke om-
sonst, dette var Gaa-
des Tidne!

Hvor maa jeg sig alle
denne Dagen ved dens
Straalene.

Allegro Moderato.

Uden dia, Efter
 lafte! Svulter og
 selige Opholdssted!

Der venter ingen stille Sommerdag,
 som i min Faders Konseils Højer:
 her blomstre imen Nøstegraer, som
 vor Kierlighed forstak sig under; in-
 gen Zerbir vifter med vore Haarlek-
 ter; inden Natsangerinde vaffer os
 til nye Glæder!

Allegro.

Alting her vlder
 og radsomt!

Havet bruser imod
 denne Klippe, vil
 nedslaae den.

(Seer over sig.)

Un Poco Largo.

Og denne bider sig
 forkræftelig, truer
 at styre ned!

Adagio.

Loven brøler!

Ne Thejus! Thejus!
 Kom; jeg er vangen!

Over er du?

Andante con Moto.

Du jager i hiin Dal efter
Lover og Tigrer, og
forlader din Ariadne,
som staaer for dit Liv!

Kom! Hun er opvaag-
ner; kom i hendes Arme!

Hvor har jeg ikke begrædet
ham i denne Nat!

Aldrig endnu har
jeg haft en saa skræk-
keltig Dream!

Han vilde forlade mig;
forgleves rakte jeg Han-
derne ud imod ham, for-
gleves kaldte jeg ad ham,
forgleves søgte jeg ham
paa denne Spids.

Himmel! Om hans
Nød førte ham for
langt bort!

Allegro.

Ikke Minotaurus allee-
ne var frygtelig for hans
dyre Liv; der ere flere
Skæffelige Ting i Na-
turen!

Slubende Dyr kunne
anfælde ham! Slanges
Kynge sig om ham!

Allegretto.

Hvem venter ham,
Gude? Hvem?

Sempre nel moto precedente.

At Thefus, kom! See mine Laare! Din Ariadne græder for dig!

Du veed, hvor smt jeg elsker dig; du kender mit frøgtsoimne Hierte, og kan dog saaledes angste mig?

Allegro.

Han kommer ikke! Han hører mig ikke! (Hun raaber høit.) Thefus! Thefus! — Han svarer ikke! O hvor jeg betages af Straf!

Andante quasi Allegretto.

Hvor Naær mit Hierte!

Thefus!

Thefus!

(Hun raaber.)

Hvilken græffe lig Stenlyd!

Hvad mon den Gansen i Skoven betyder?

Allegro.

Musical notation for the first system, featuring a treble and bass staff with a piano accompaniment of chords and a vocal line.

Sempre Allegro.

Musical notation for the second system, continuing the piano accompaniment and vocal line.

Musical notation for the third system, including the first vocal entry with lyrics:

Uetrs Elter stige op
— Seemæn er ikke
langt borte! Og Ihes
født kommer ikke endnu?

Musical notation for the fourth system, continuing the piano accompaniment and vocal line.

Musical notation for the fifth system, including the second vocal entry with lyrics:

Ihesus! Min Elster
Ige! Hvor er du? hvor
finder jeg dig?

(Dreadens Stemme.) "Alt langt herfra, han, den Forræder, er! For evig Tid han fra dig flygter er."

Ariadne. Flygter! Flygter? hvilken Seem? Hvem? —

(Dreadens Stemme.) "Jeg disse Klippers Nymphe fik ham i Stormen flygende at see. Han flyged, frygtende din Graab, dit samme Næi, dit bange Nafens Magt, kun Volgers Drusen ei."

(Hun synker til Jorden.)

Adagio.

Forlade? Forladt? Her allene? Paa denne Klippe? Her ved Havet?

Guder! Guder! Og Ihesens! Han! Kan Ihesens forlade mig?

Allegro.

Kerfardige Guder! Han?

(Hun farer pludselig op, i det hun fra den høie Klippe bliver et Øieb vaer, som hastig seller forbi.)

Ha! Hvad seer jeg?
Hvem redder mig? Er
Elsk ved Horisonten!
Det slyger!

Adagio.

At forræder! Min
Vlykke er vis.

(Hun synker paa nye til Jorden.)

At bedrage mig saaledes!
Mig som elskede ham saa
overmaade, vovede mit Liv
for hans, og havde med
Glæde opofret det!

Andante quasi Allegretto.

At, Theseus! Theseus!
Du kan forlade
mig? Mig, som rev dig
ud af Wjrets adstrakte
Klæder, reddede dig mimelig
ud af Dædalus's Labyrinth,
mig kan du forlade?

(Hun staar op.)

Vee mig! Vee mig!
Hvorfor skulde jeg see
ham?

Larghetto.

Da han kom til Creta, Alcides Ven,
 saa værdig! Hans Ansigt saa mandig
 skönt! Hans Haar saa lokker! Saa
 edel en Stolthed i hans Diefast, saa
 ophøiet en Noelighed endog i de yder-
 ste Farer! Hvem havde kunnet imod-
 staae ham?

Hvor havde dette Dyrst
 sig! Hvor søulmede det,
 og havde! af Elskov og
 Medbynt!

Allegro.

Allegro Assai.

Snart tvang jeg mig
 ikke mere; jeg kastede
 mig i hans Arme, syn-
 gede mig om hans Hals
 og græd!

"Forbauses du, The-
 seus? Medbynt, Kierlig-
 hed fører mig herhid!

"Flye og frels
 dit Liv!

"Flye, Elskelige!

"See her Udgangen!
 Minotaurus falder for
 din Haand!

"Stærktighed Pas-
 ser dig Seier!..

Og han slog
 Uhyret!

Un Poco grave e Largo.

Tag mig i sine Ar-
 me, og angrede!

Hvæthen? Af!
 I denne Ørken!

Der er jeg nu — forladt!
 For evig Tid forladt!

Guder! Retfærdige,
fornærmede Guder! I
kan saale denne Mis-
gierning?

I høre hans Smergen,
I vide hans Meened,
hans Forbrydelse, og
straffe ham ikke?

Hvorfor træffer eders
Hevns Torden mig,
og ikke ham?

Hvorfor forfølge I mig?

Ne! Ikke denne langsomme Dødsangest! Ikke denne uophørlige Død! Givrer Ende paa min Dval! Odelegær mig med eders

Allegro.
Lynild!

Ha! Er dette ikke Cor-
vets Bredde? Dette
Phloctons Hav? Af-
grundens biffet, er den
ikke Gierternes Huule?

Ejs! Hvils-
 fen Hylen!
 Jo det er! det er! Og
 Ehesous imellem dem?

Kommer? Kaster han
 berud, at mit Die kan
 mattes af hans Datter!
 Slynger eders Glan-
 gehaar om hans Hjerte,
 hans troeløse Hjerte!

Siennemorer,
 sønderrikerdet!
 Ha! Nu falde
 de ham an!

Afgrunden aabner sig!
 Flammen stiger op!

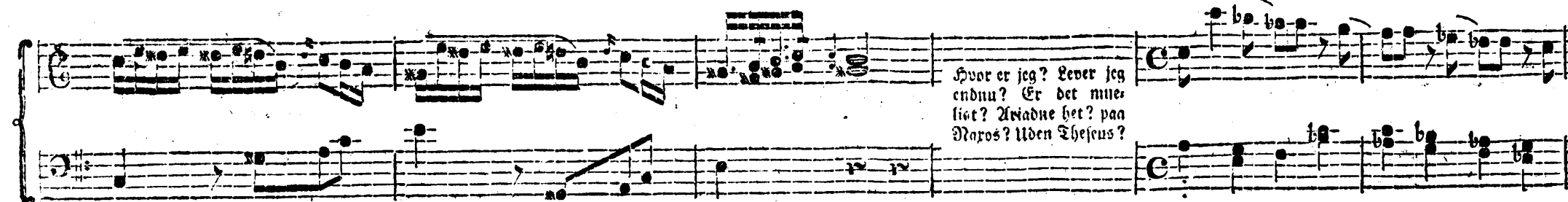
Herved med ham!
 Herved!
 Hold! Hold inde! Af!
 Jeg elsker ham endnu!

Adagio.

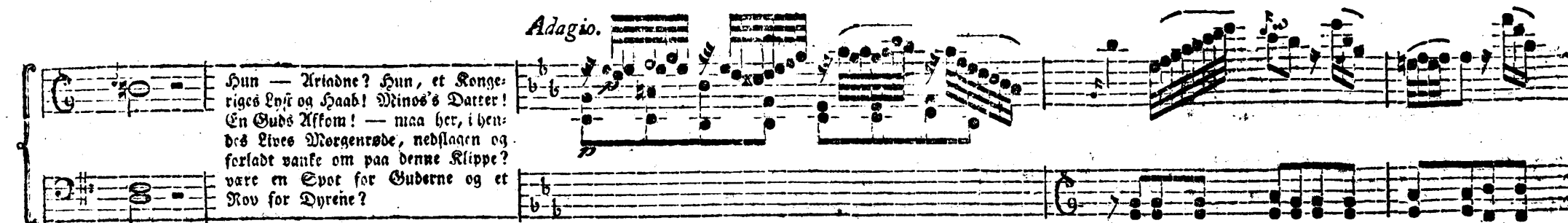

Stræffelige Phantasi!
Hvor den forvirrer min
Sielne!
Vort! Forstræffende
Syn! Vort fra mig.

Andantino.

Hun — Ariadne? Hun, et Kongeriges
Lyst og Haab! Winos's Datter!
En Guds Affom! — maa her, i hen-
des Livs Voregtsøde, nedslagen og
forladt vank om paa denne Klippe?
vare en Spot for Gudene og et
Rov for Dyrene?

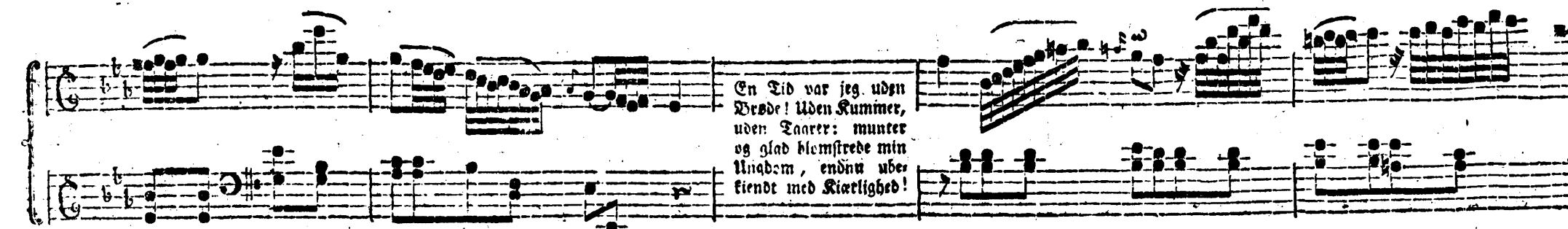
Andante con moto quasi Allegretto.

Hvor er jeg? Lever jeg
endnu? Er det muel-
ligt? Ariadne her? paa
Naros? Uden Theseus?

Adagio.

Hun — Ariadne? Hun, et Kongeriges
Lyst og Haab! Winos's Datter!
En Guds Affom! — maa her, i hen-
des Livs Voregtsøde, nedslagen og
forladt vank om paa denne Klippe?
vare en Spot for Gudene og et
Rov for Dyrene?

En Tid var jeg uden
Vrede! Uden Kummer,
uden Taarer: munter
og glad klamstredt min
Unadem, endnu ube-
kiendt med Kærlighed!

Jeg var roelig i min Moders Varm,
hun gjorde sig til af mig, jeg var
hendes elskede Ariadne; overvældet
af hendes Kærlighed, omslunget af
hendes Arme — saaledes fløi Tiden
bort for mig, den beste guldne Tid!

Kan ingen Taare Rase
se mig den igjen?

Er jeg forloren
uden Redning?

Ved et eneste Feil-
trin forloren?

For et eneste Feiltrin.
Skyld forstede af Gur-
der og Menneſker?

Skal jeg forsmage i
grandsels Jammer, us-
den at et eneste medli-
dende Bæsen vil i Døds-
sens Stund trøste mig,
og bringe min Moder
mit sidste Guf?

Kunde jeg endnu en-
gang kaste mig for di-
ne Fødder, min Mo-
der! Medhviet i Etæ-
ret endnu engang væ-
de dine Fødder med
mine Taare!

Kiender du mig ikke
meere? Din utaknem-
melige, din uslydige, din
angerfulde Datter?

Tilgiv hende! Det er saa
gudommeligt, at forlade! Til-
giv hende! Din Forbandelse
er opfyldt! Tag den tilbage!
Velsign mig, og lad mig leve!

Allegro.

Oredens Strømme. "Han
kommer, han, din Søner, din
Vesfrer! Han tiler sig paa Toed-
nens Ringer, for at befete dig hastelig.
Men for at stille Gudens Vrede,
Din Skibue du maas heel opfyl-
de, Mærknuet du maas ofre dig."

Ariadne. Hvad?
Ser mig en Søner?
En Vesfrer? Bedrager
du mig, du disse Klip-
pers Gubinde?

Allegro affai.

Har Jeg forstaaet det
Sind! Den Vesfrer, du
forbyder mig at døden,
Døden i Dølgerne.

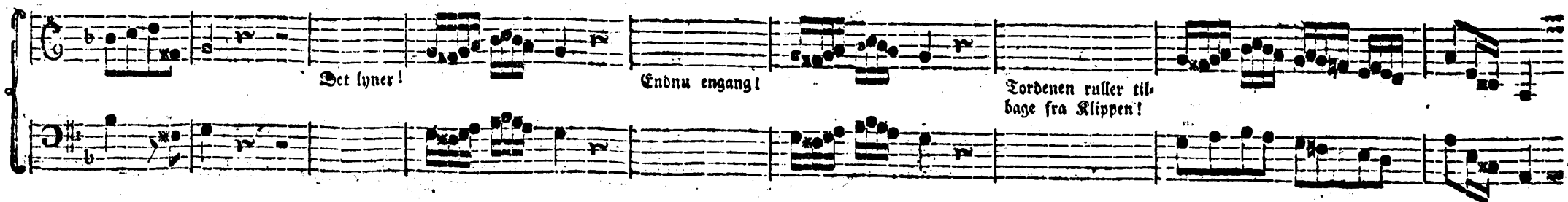
(Man hører Jordens strale og Stovindens brase; Luften bliver dunkel, og endelig følger

et fuldkommet Mærke, som kom fra og da afspredtes ved et Lynet.)

Men Gud! Hvilket
Opbrer i Naturen? So-
len finder sig! Tidlig
paa Morgenen Nat?
Saa voldsomt!

Hvor fort og græde-
seligt er Havet!

Det lyner!

Endnu engang!

Jorden ruller til-
bage fra Klippen!

Hvem stæner
mig bi!

Herop, herop til
Dreadens Voelig!

(Hun stiger op paa Klippen.)

Å! Åbner
Himlen sig?

Forsædeltige Gud!

Barmhjertige Gud!
Naade! Naade!

(Kvalende.)

Ariadne paa Naxos.

Orkadens Grem
 ma Klipperne styrt
 Og Afgjælden dækket!
 Tordenen brager! Du
 hurtig og hastig Jil,
 Skynd dig fra Klippen,
 fra Klippen væk!

Ariadne. Hvorhen
 skal jeg flye? Hvorhen?

Her er Døden!

Ved Eden af mig
 under mig — over mig
 ikke Død!

Fra alle Rætter for-
 søgte, af alle Mændes
 bestormet! Hvem redder
 mig? Væ mig!

Syns! Der var
 for den mig!

Stjernen! — Den
 kaster mig ned!

Ikke dette Eddeligt, ikke
 denne Stjerner, ikke denne
 Brav i Dødsens har jeg
 forlovet af dig, Zeus!
 Din Ariadne! End Tid
 var hun lykkelig!

Minne Kræfter — Troens
 uberoindellig — Guder — Fargløvs! — Stjerner!

(Her sætter Ariadne fore under en søs Duff.)

Stjerner! — Zeus! — Guder! — Zeus! — Stjerner!

(Et Syns. Læter ind i bende; hun forskæltes og styres sig ned af Klippen i Havet.)

Ende.